Ч. 284. Середа 1 січня 1908 (19 грудня 1907). Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть рроу „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа німецко-ческого порозуміня. — Мадяри і Хорвати. — Вісти з Марокка.

Вістка подана деякими дневниками, немов би бар. Бек вже в найблизшім часї думав розпочати переговори з Чехами і Німцями, аби довести до порозуміня між тими обома народами, показує ся неправдивою. Німецкий посол др. Урбан, член ческого виділу краєвого, заявив в „Prager Tagblatt“, що то неможливе вже задлятого, позаяк деякі справи, що входять в обсяг німецко-ческого порозуміня, належать до сойму і ческий сойм мав би занятн ся їх порішенем. Тимчасом 6-лїтна законодатна доба ческого сойму скінчила ся 28 грудня, отже треба передовсім перевести нові вибори, які мають відбути ся в лютім 1908. Так само згадане предложене закона про поділ округів має бути внесене в державній радї не скорше як в марті або цьвітни. Що бар. Бек тепер заговорив про ту справу, то річ зовсім зрозуміла, бо тим способом дав нагоду до розправи про те питанє в дневникарстві і на народних вічах, а з того буде міг виробити собі погляд, як та справа укладає ся по однім і другім боцї і як до неї забрати ся, щоби осягнули можливий успіх.

Посли ческий др. Герольд в своїм орґанї Winohradske Listy, обговорюючи намірену ческо-німецку угоду, гадає, що частинне полагодженє тої справи мусить наступити, а то з причини, що теперішного стану річи не можна на дальше удержати. В противности до німецких жадань мусять Чехи виговорити постійну, позитивну проґраму, замість стояти на становищи виключно відмовнім. До такої правлячої діяльности ческих послів дає підставу зміна ординациї краєвої, як також проєкт самостійної ческої конституциї краєвої. В будучім ческім соймі ческі посли мусять виступити з проґрамою і примусити правительство, аби займило виразне становище. З тої причини розбиранє яких-небудь точок угоди не єсть на часї, а до розвязаня справи єсть компетентний виключно сойм. Полагодженє ческої справи буде одною з найважнїйших задач сойму. Чехи мусять обняти провідну ролю, щоби показати сьвітови, що не розходить ся о виповненє німецких жадань, але о угоду з ческим народом. У вступних статях взивають Narodni Listy і Narodni Politika ческих послів, аби вже тепер в тій справі виготовили одноцїльну проґраму.

Найбільше клопоту мають Мадяри з Хорватами. Після всяких невдатних проб, щоби здавити їх силою, сходить кабінет Векерлього на дорогу мира і угоди. Поставлено на ноги розбиту тзв. партию національну, яка творила головну підпору б. хорватского бана, Кина-Гедервари і зачинають ся переговори в справі обопільного порозуміня. В сїй справі відбула ся в суботу нарада всіх нотаблів колишньої національної партиї і всяких прихильників угодової політики, які думають згуртувати довкола себе всякі консервативні елементи і виступити в недалекій виборчій кампанії активно, маючи за собою підпору правительства. На суботнїшних зборах виголосив бар. Ракодцай свою проґраму, оперту на принципах з р. 1868. Спірні квестиї язикові, яких годї управильнити на основі угоди, має ся передати окремій комісиї реґніколярній. Таким способом розвязало би ся квестию, чи урядників угорских зелїзниць державних треба уважати державними урядниками. Поки то не наступить, мають урядники Хорватиї й Славонії у відносинах з публикою і властями уживати тілько хорватскої мови. На стациях мають бути тілько хорватскі написи, також і друки і оголошеня має ся зладжувати тілько в хорватскій мові. Також у всїх урядах має бути установлене відповідне хорватске заступництво. Збори приняли в засадї отсю проґраму а навіть ще й розширили еї після предложень міністра Йосповича, щоби

МІЙ ГОСПОДАР.

(З польского — Ал. П.).

З кождого огляду становили ми з собою цілковиту противність.

Він був короткий, грубий, з червоним лицем, як повний, зрілий помідор. Я був довгий, незвичайно худий, мов груба линва корабельна, а моє лице було блїде як склянка розпущеного у воді молока в першостепенної львівскої молочарні.

Він з незвичайною точностию підвисшував і побирав комірне, а я з засади не платив єму за мешканє.

Він уважав мене з тої причини своїм ідейним противником, а я в присутности цілого дому уперто доказував, що мій господар єсть простачиском і безвстидним деруном; що більше, я предкладав між чиншівниками гадку неплаченя комірного, накликуючи їх, аби раз вкінци устроїли мому господареви загальне безробітє.

Він з тої причини ненавидів мене ще більше, а я сьміяв ся тим сердечнїйше.

Він цілі три місяці силував ся „виселити“ мене із найманого мешканя, а я по геройски опирав ся тим єго пробам, доки остаточно не трісла струна, т. є. говорячи яснійше, доки одного дня не викинув мене судовий екзекутор соромно на улицю...

Він не міг менї забути 90 корон, які я єму зістав винен за два місяці, а я не думав ні хвилї, аби памятати о такій марній квотї.

Від тої пори не бачились ми цілком і в той спосіб минуло менї цілих два роки, не так сумного як радше невеселого житя.

Аж одного дня стрітились ми знов серед обставин досить дивних, хоч впрочім аж до нуди звичайних.

Стрітились ми іменно у вязничнім закутку, а доля, може більше глупа як сліпа, обдарувала нас одною маленькою келїєю: пять кроків вздовж, три кроки вшир.

І знов дальше становили ми визначну суперечність з собою, хоч були вже між нами і деякі подібности.

Оба ми не знали, за що сидимо і оба ми були незвичайно зворушені, хоч кождий з нас на свій спосіб.

Мій бувший господар був так наляканий, що зовсім мене не пізнав, а з єго повного лиця зник на все добродушний усьміх ситого, безжурного самця.

Я противно. Я сьміяв ся все, сьміяв ся так уперто, що хвилями аж менї плакати хотїлось. І нїколи ще житє не видавало ся менї так незвичайно сьмішним, як в тім часї мого сидженя в тюрмі.

Сьмішною видавала ся менї голодова горячка моєї осамотїлої жени і дїтий, сьмішним — співчутє моїх приятелів розжалоблюючих ся над моєю недолею при ситім, добре закроплюванім обіді.

Сьмішною видавала ся менї страшенна задуха тюремна, що задурювала випарами гнилого воздуха, як дурійкою.

Сьмішною видавалась менї нужда окружаючих мене товп, котрі не полишали за собою нїчо крім недолї і не принесли тут з собою нїчо крім нужди...

Як же міг я не сьміяти ся, коли привид шаленого сьміху ходив все за мною, куди я лиш повернув ся.

Ішов всюди як тїнь покривдженої коханки. Шалений сьміх, аж лице корчило ся з болю, а по чолї ходили хмари.

Він тимчасом лежав на тапчанї з очима вставленими в стелю, таку брудну і закопчену, немов би в неї всякла вся кривда людска, і думав. А сьвіт тих гадок мусїв бути чорний, як челюсть гробів, бо з єго очий стїкала струя сльоз, брудних впрочім як вода в рові.

Я постановив собі потїшити єго і сказав:

— Пане, заки вас і мене повісять, а будемо певне пять лїт вішані, хочу у ваше зболїле серце кинути промінчики радости. Я є той, котрий вам не заплатив 90 корон...

Поглянув на мене уважно, але на диво в єго усьміху не було вже завзятости.

— Ах, то ви... Якже менї мило...

— Я хотїв би вкінци обчислити ся з тобою, товаришу недолї.

— Пане, пане! Не називай мене в тім місци товаришем, ще що з того вийде.

По хвили махнувши недбало рукою, додав:

— Дарую вам ті 90 корон.

— Дякую — відповів я — хоч я й так не віддав би їх вам.

Хорватия дістала ґарантиї що до точного заховуваня постанов угоди з р. 1867, та їх точної інтерпеляциї. Справу ту має точно уложити окрема комисия. — Під напором резолюціоністів мусять члени національної партиї твердо обстоювати за правами, які Хорватиї дає угода. Тільки-ж сама національна партия не дуже вірить в те, щоби она могла побідити при недалеких виборах в краю, отже рішаючої ролї швидко не дохопить ся, хиба щоби специяльно для неї прикроєно заповіджену Ракодцаєм виборчу реформу, хоч она має опирати ся на загальности, рівности і тайности.

Про марокканьску справу наспіли такі депеші: З причини дощів племя Таі-сна-сен спізнило ся з надісланєм відшкодованя. Не доносять про нові рухи войск. — Потверджує ся вість, що безпроволочно має розпочати ся похід француских войск з під Казаблянки до Касбах. — Француский президент міністрів Клемансо заперечує донесеням, немов би між правительством а ґенералом Дрід настали непорозуміня, і каже, що відкликанє ґенерала наступило виключно з огляду на его здоровлє. — Князь Хаіме Бурбон просив о позволенє приїзду до Лялля Марнія, аби міг яко представитель російского правительства приглядати ся операциям француских войск против племени Бені-снассен. Францускі власти відмовили однако тій просьбі.

Новинки.

Львів, дня 31-го грудня 1907.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник іменував концепістів Намістництва: дра Ад. Раппе в Городку яґайл. і Ад. Конопку у Львові комісарями повітовими; — Вікт. Таду канцелїстом Намістництва і придїлив его до Хржанова; — П. Намістник переніс концепіста Намістництва Меч. Зелїньского із Старого Самбора до Дрогобича і практиканта концептового Намістництва Каз. Ленчевского з Самбора до Старого Самбора. — Галицка Дирекция почт і телеґрафів перенесла практиканта почтового Фр. Дембицкого зі Львова до Бережан.

— **Сумний конець.** Підчас польованя в лїсі вовчинецкім коло Станиславова знайдено онogди трупа якоїсь жінки, котрій лиси відгризли голову і руку. Тіло відставлено до трупарні у Вовчинцях. При жінцї знайдено клунок, в котрім було схованих 520 К. На другий день зголосив ся до зверхности громадскої кондуктор зелїзничий і доказав, що згадану суму вкрала ему его любка, котра очевидно по крадежи втекла до лїса і там замерзла.

— **Дрібні вісти.** В Брендонї в Канадї — як доносить „Канадийский Фармер" — розпочала ся вже наука в тамошній учительскій семінариї з рускою мовою викладовою. — П. Саломея Крушельницка виступає сего сезону в опері в Каірі в Єгипті. — Загальні збори „Народ. Дому" в Вібрці відбудуть ся в четвер дня 2 січня о 1 годині по полудни в комнатах „Руской Бесїди". — П. Валериї Юркевичевій вкрадено в суботу в місті полярес з квотою 200 К, а п. Юлієви Табачкови полярес з квотою 60 К і 5 рублїв. — В цїлій Швециї впали так величезні снїги, що на всїх зелїзницях настала перерва і поїзди приходять з кількадневним опізненем. — До пивниці Сим. Шпапца при ул. Коперника 30 добув ся онogди злодій і вкрав 15 фляшок вина і 20 лїтрів горівки.—Про сензацийний напад на співачку Бель Сорель розписують ся львівски ґазети. Пригода тої співачки мала стати ся в суботу, коли она вийшовши по представленю з донькою з театру, сїла до дорожки, маючи на собі бриляпти великої вартости, а в торбинцї кільканайцять тисячів корон. До дорожки, на козел мав по дорозї вскочити якийсь мужчина, а дорожка повезла чвалом обі дами десь за місто. Перепуджені дами мав вирятувати якийсь елеґантно убраний мужчина, котрий над'їхав другою дорожкою. Сензацийна ся пригода виглядає однак трохи за фантастично. — В ночи з 28 на 29 вломили ся якісь невислїджені доси злодії до уряду податкового в Калуши і забрали з каси 75.000 К готівкою.

— **В справі еміґрациї Пилипонів,** званих також Липованами, пише черновецка „Буковина": В пятницю були в нашій редакциї два Липовани з Білої Керницї, які незадовго збирають ся еміґрувати в забайкальский край. Один з них, Абрам Стефанов, інтелїґентний, бувалий чоловік, їздив лїтом сего року оглядати місця поселеня. Росийске правительство призначило для еміґрантів благовіщеньску ґубернію, мазановский уїзд. Земля там — оповідав Стефанов — плодюча, посієш пудів 9 в землю, збереш 150, в гарний час і 200. Клїмат гарний і кавуни родять ся. Ось туди на нові оселї вибирає ся 116 липованьских родин з Білої Криниці, 210 з Климівців, 77 з Лукавця та ще кільканайцять іза румуньскої границї. Разом поверх 450 родин, майже 2.500 душ. Правительство дає кождому вільну карту їзди аж на місце поселеня і 180 рублїв для родини на дорогу. Землї по 15 десятин (десятина около 2 морґи) на кожду мужеску голову. За 7 лїт обділять також мірою землї кожду новонароджену дитину мужеского пола. Крім того на почaток дає 200 рублїв та дерево на будинки. Таким принадним виглядам не могли опертu ся бідаїйші Липовани і вже в перший половинї марта виїзджають на нові оселї.

— **За приміром мужа.** Онogди над раном відобрала собі житє через повішенє Анна Ковальска, вдовиця по робітнику, лїт 57, в своїм помешканю при ул. Інвалідів ч. 14. Пять місяців тому назад, чоловік самоубийницї відобрав собі житє через повішенє на клямцї. Від тої пори сама одна жінка не мала спокою і все їй здавало ся, що чоловік кличе єї до себе. Внаслїдок страшенного розстрою нервового взяла ся пити, аж онogди над раном повісила ся так само на клямцї як і єї чоловік. Тїло відставлено до інститута судової медицини.

— **Небезпечного вломника** і убийника дозорця вязниць в Празї, Кавтского, удало ся вислїдити і арештувати у Львові. Єсть ним Васїньский (не Вашиньский), котрий перед кількома місяцями втік з львівскої вязниці разом з Шиптором і Шварцером. Як ми вже доносили, арештовано в Празї одного з вломників, котрий остаточно признав ся, що називає ся Станислав Адамский, родив ся в Тарнові 1871 р., ходив до семінариї учительскої, але вже в 16 роцї житя був засуджений на пів року вязниці за крадіж а пізнїйше в Кракові на 6 лїт. Адамский не хотїв видати своїх спільників. Праґска поліция повідомила зараз львівску, котра здогадуючись з попередних крадежий, припускала, що спільником Адамского єсть Васїньский.

Вже в суботу рано довідала ся поліция довірочно, що Васїньский перебуває у Львові і зараз почала за ним слїдити. Васїньский перебував у Львові зі своєю любкою, Домінїкою Цалївною. Вчера рано довідав ся комісар Лукомский, що Васїньский перебуває в помешканю бронзівника Станислава Устеньского при ул. Вірменьскій ч. 19 і пішов був туди о 11 год. з кількома аґентами і поліцаями. Коли отворено двері помешканя на другім поверсї, стояли в кухни Устеньский з жінкою а поза ними в глубині Васїньский. Аґент Лїбліх побачивши Васїньского, кинув ся зараз на него і почала ся тяганина, підчас котрої Васїньский старав ся дістати ся до плаща, що висїв на стїні, а в котрім був револьвер бровнїнґ. Тоді прискочили до него комісар Лукомский і аґенти Шпанґ та Зайфельд і їм удало ся Васїньского звязати та відставити на поліцию. При арештованім знайдено 98 банкнотів по 10 кор. і цїлий ґарнітур сталевих знарядів до розбиваня вертгаймівских кас, спроваджених з Америки. Васїньский признав ся, що був в Празї, але казав, що то не він убив Кавтского, лиш котрийсь з его спільників. Він признав ся також до вломy в жидівскім банку, де вкрав 10.000 кор. і до каси руского Тов. урядників і сьвященників при ул. Руській. Здає ся, що тота сама ватага, до котрої належав Васїньский, допустила ся також вломy до уряду податкового в Борщеві, де вкрадено 130.000 кор. В „Париcкім" готели при ул. Різницкій арештовано вчера ще й найблизшого спільника Васїньского і его товариша подорожи

— Нехай там... Не маю й о те жалю. Терпіне ублагороднює.

І знов махнув ще байдужнїйше рукою, здаєть ся перший раз в житю.

Ми стиснули собі руки сердечно і почали розмавляти поважно, що цїни домів упадають. Я почав намавляти господаря, аби рішучо підвисшив від першого чинш.

— Коли то кому не сподобає ся, велїть єму прийти сюди. Нехай порівняє бруд тюрми з брудом вашого дому. Пересьвідчить ся, що ваші бруди то ідеал всяких брудів.

— Справді, справді... Треба дійстно підвисшити чинш, але ти, мій молодий друже, не лише зробив ся порядний, але й зрозумів, як бачу...

— Терпіне ублагороднює — відповів я, спускаючи очи до землї. — Пане, як опиню ся на воли, сейчас винайму мешканє у вашім домі.

Мій товариш поблїд і став говорити дрожачим голосом:

— Нїколи в сьвітї... Я вас від нинї дуже шаную, але мешканя нїколи би вам не винаймив... Ви не увірите, як мене та відмова гризе...

І справді. Мій господар був такий пригноблений відмовою, що не міг їсти цїлком свого обіду.

Той обід аж надто обильний і смачний, став майже в цїлости моєю добичею.

— Остаточно, коли має зіпсовати ся, то лїпше з'їджте его.

Слїдуючого дня розмавляли ми знов о потребі підвисшеня чиншу, при тім ми строго означили, кілько належить підвисшити кождому з чиншівників. Вкінци звернув я знов на просьбу о віднайманє мешканя.

І знов повторила ся вчерашна історія, а господар заявив, що він до тої степени пригноблений і засумований, що не може з'їсти обіду...

Я з'їв, аби не „зіпсував ся".

В ночи лучилось менї чути, як господар заводив крізь сон.

— О, я нещастний... Як же мене то болить, що мушу тому милому злидареви відмовити... А чейже і я умер би і моя жена умерла би, колиб мав у нас мешкати чоловік, котрий винен нам 90 корон... Трачу апетит не лиш длятого, що не можу єму наймити мешканя, але й тому, що він з'їдає мої обіди. Нї, рішучо вже більше о каменици не буду з ним розмавляти...

Але не видержав... Знов з самого рана говорили лиш о підвисшеню чиншу, знов почав я відмову на моє предложенє і знов мій господар зі смутку не з'їв дуже доброго обіду.

В той спосіб минуло нам кілька тиждні̇в.

Я поїдав его обіди, він сумував. Зверхні вигляди наших противностий зміняли ся дуже скоро. Я, виголоджений на свободї, почав поволи набирати тїла, він, випасений перед увязненем, почав раптово худїти. Я ставав постепенно румяний, его лице було так блїде, як колись моє. Для него тюрма стара Карльсбадом, для мене була она Мариєнбадом...

І лише его неприязнь давна зміняє ся в сердечну прихильність. Але мимо всього стояв твердо при своїх засадах і не хотїв винаймити менї мешканя.

* * *

Минуло три місяцї. Одного дня заявлено нам, що ми вільні... Ми вийшли поза ворота вязниці, держачи ся попід руки...

— Пане — сказав я до него — чи не винаймете менї мешканя?

— Нїколи в сьвітї!... — а его лице покрило ся знов смутком.

— А однако, господаре мій, з твоєю волею, чи без твоєї волї я вже твоїм комірником, бо моя жінка винаймила в твоїм домі мешканє. Можете нам підвисшити чинш, о кілько схочете, я й так вам нїколи не заплачу.

Мій господар зойкнув і зімлїлий упав на мої руки.

до Праги, Ізидора Кнобльоха, сина львівского шинкаря, де він мешкав зі своєю любкою Ґроховскою, котру також арештовано. В звязи з тою справою мають наступити ще дальші арештованя.

— **Про арештоване межинародних злодіїв**, котрі в Берлині, як то ми вже доносили, допустили ся великої крадежі, доносять з Черновець: Віденьска поліция, повідомлена з Берлина, слідила пильно за злодіями і довідала ся, що они мешкали в однім з віденьских готелів, але виїхали до Черновець, заким ще поліция впала на їх слід, отже повідомила о тім черновецку поліцию. Перед сьвятами явила ся в Чернівцях у одного з тамошних ювілерів якась дама, котра хотіла продати три великі перли за 450 кор. Ювілер підозріваючи, що то крадені перли, дав знати на поліцию, котра знаючи вже, в чім діло, взяла згадану даму в свою опіку. Показало ся, що то шансоністка — одна з тих співачок, що то виспівують по всіляких орфеах та колосеах — Анета Мігалеску. Она казала, що тоті перли дарувала їй якась пані і що она не має більше ніяких. Ревізия переведена в її помешканю в Централнім готели не викрила дійстно більше нічого. А всеж-таки була поліция певна того, що дістала в свої руки спритну злодійку, котра уміла не лиш зручно украсти, але й ще зручнійше сховати вкрадені перли, арештувала її а разом з нею і її приятеля, якогось Люпашку, котрий перебуваючи минувшого року в Чернівцях, допустив ся там обманьства і спроневіреня і за котрим розписано стежні листи.

В поліцийнім арешті пильновано вже злодійку добре а що з досьвіду знає ся, що злодії поликають иноді дороцінні камінці, то шукано також і у відходах та знайдено дійстно одну перлу. Поліция, припускаючи, що она дві инші перли вже сама виймила і десь сховала, зарядила строгу ревізию. Коли жінка, котрій поручено перевести ревізию, підійшла до дверий, щоби подати сукні Мігалескової урядникам до ревізиї, добачила, що шансоністка робить шось коло печи. Ревізия в печи, яку зробив дозорець арештів поліцийних Скакуляк, видала несподіваний вислід. В одній з рур печи знайшов він хусточку Мігалескової, поплямлену кровю, а в ній цілий маґазин ювілерский, а то: 52 насиляних перел, 5 перел окремих, один більший а два менші бриланти, 2 пари золотих ковтків з брилянтами, золотий перстінь з великим рубіном обложеним довкола 16 брилянтиками, дальше 4 рубіни, 137 шафірів всілякої величини і инші дороцінні камені. Покровавлена хусточка насуває здогад, що Мігалеску носила той маґазин в схову, на який лиш злодійка може здобути ся. Злодійску пару відставлено до вязниці суду карного.

Телеґрами.

Відень 31 грудня. „Wiener Ztg." оголошує санкцию ухвали делеґацийної в справі тримісячної провізориї буджетової, дальше санкціоновані закони угодові і наконець провізорию буджетову Долитавщини.

Відень 31 грудня. „Wien. Ztg." оголошує слідуюче відручне письмо цїсарске: Любий князю Лобковиче! З щирим жалем приймаю до відомости Ваше уступлене з уряду маршалка краєвого мого королївства Чехії з нагоди доходячого до кінця періоду соймового. Стоячи звиш двайцять літ на чолї автономічного уряду Чехії, віддавали Ви з пожертвованєм свою випробовану силу на услуги публичного добра і посьвячували ся задачам того уряду великої ваги в однаковій мірі для культурального як і економічного розвитку краю. Яко яснїючий взорець безсторонности і справедливости проводили Ви в Соймі, кермували справами краю і позискали собі довірє всїх кругів, маючи завсїгди на оці добро мого улюбленого королївства Чехії. За ту визначну і обильну в плоди діяльність висказую Вам найповнійше признанє і сполучаю з тим найліпші желаня всего добра. Франц Йосиф в. р. Відень 27. грудня 1907.

Будапешт 31 грудня. Стан здоровля міністра торговлї, Кошута, не поправив ся. Мінїстер жалує ся на великі болї ревматичні. Лїкарі порадили єму повний спокій.

Унґвар 31 грудня. В тутешній фабрицї меблїв вибух огонь внаслідок експльозиї резервоару нафти і знищив цїлу фабрику. Дві особи згинули. З причини пануючого вітру грозить місту велика небезпечність.

Софія 31 грудня. Предложений вчера на собраню буджет на 1908 р. виказує в доходах 126,983.000 франків т. є. 5 мілїонів більше як в минаючім році.

Фльоренция 31 грудня. Тутешна обсерватория ствердила дуже сильне землетрясене у віддалї 9000 кільометрів.

НАДІСЛАНЕ.

Книжки для молодїжи.

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Книжки без образків для дїтий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 50. Коротенький огляд руско-українського письменьства, д-ра О. Макарушки. — Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. видане бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко Кобзар для дїтий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотнї 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дітий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож до краю Ліліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84 Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. І. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покараня лож. Комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.— 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. І. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дївчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дївчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлійскі казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казикові капцї 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Ґумфрі, з анґлійск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Глібів Байки 10 с. — Ч. III., IV., VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Днїпрової Чайки: Казка про сонце та єго сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куска хліба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В Джунґлях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодїжи шкіл видїлових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с. — 95 Шекспір в повістках бр. 30 с., опр. 60 с.

Замовляти можна в канцеляриї руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцеляриї Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях нисше 10 К (на инші книжки) треба дочислити оплату почтову.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають посьпішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15. 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·59, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави руской 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).